

Sygn. akt III PO 11/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 października 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jolanta Strusińska-Żukowska (przewodniczący,
sprawozdawca)

SSN Krzysztof Staryk

SSN Andrzej Wróbel

w sprawie z odwołania M. Z.

od decyzji Prokuratora Generalnego z dnia 23 czerwca 2017 r., w przedmiocie odmowy przeniesienia w stan spoczynku wobec niepełnienia służby przez okres roku,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 19 października 2017 r.,

**uchyla zaskarżoną decyzję i sprawę przekazuje Prokuratorowi
Generalnemu do ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

Decyzją z 23 czerwca 2017 r., Prokurator Generalny na podstawie art. 71 § 1 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. - Prawo o ustroju sądów powszechnych (jednolity tekst: Dz.U. z 2016 r., poz. 2062 ze zm., dalej jako pusp) w zw. z art. 127 § 1 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. - Prawo o prokuraturze (Dz.U. z 2016 r., poz. 177 ze zm., dalej jako Prawo o prokuraturze) odmówił przeniesienia Pani M. Z. –

Prokuratora Prokuratury Rejonowej w [...] (skarżąca) w stan spoczynku wobec niepełnienia przez nią służby przez okres roku.

W uzasadnieniu decyzji Prokurator Generalny stwierdził, że skarżąca została powołana na stanowisko prokuratora 15 stycznia 2015 r. W okresie od 2 kwietnia 2016 r. do momentu wydania decyzji nie pełni służby na tym stanowisku z powodu choroby (termin zwolnienia lekarskiego upływa 23 czerwca 2017 r.). Pismem z 5 czerwca 2017 r. Prokurator Okręgowy w [...] skierował do Prokuratora Generalnego wniosek o przeniesienie skarżącej w stan spoczynku z uwagi na niepełnienie przez nią służby z powodu złego stanu zdrowia. Wniosek ten został poparty przez Prokuratora Regionalnego w [...]. Powyższy wniosek został oparty na materiale dowodowym w postaci zwolnień lekarskich i orzeczenia lekarza orzecznika ZUS Oddział w [...] z 11 kwietnia 2017 r., z którego wynika, że skarżąca nie jest trwale niezdolna do pełnienia obowiązków prokuratora z powodu choroby lub utraty sił, a także analogicznego orzeczenia Komisji Lekarskiej ZUS Oddział w [...] z 18 maja 2017 r.

Prokurator Generalny uznał, że decyzja o przeniesieniu w stan spoczynku w trybie art. 71 § 1 pusp została pozostawiona swobodnemu uznaniu powołanego do tego organu, zatem sam fakt niepełnienia przez prokuratora służby przez rok nie musi stanowić podstawy do zastosowania dyspozycji tej normy. Decyzja w tym przedmiocie nie oznacza jednak dowolności, gdyż podejmowana jest w oparciu o indywidualne kryteria z uwzględnieniem interesu publicznego, które to przesłanki nie zachodzą w przedmiotowej sprawie.

Skarżąca zaskarżyła decyzję odwołaniem w całości i wniosła o jej uchylenie oraz przekazanie sprawy Prokuratorowi Generalnemu celem ponownego rozpoznania. Zaskarżonej decyzji zarzuciła: 1) naruszenie przepisów postępowania w postaci stosowanego *per analogiam* art. 328 § 2 k.p.c., mające istotny wpływ na wynik sprawy, przez sporządzenie uzasadnienia zaskarżonej decyzji niezawierającego uzasadnienia o takim stopniu skonkretyzowania argumentów przemawiających za przyjętym rozstrzygnięciem, aby umożliwić prawidłową weryfikację zaskarżonej decyzji; 2) naruszenie art. 71 § 1 pusp w zw. z art. 127 § 1 Prawa o prokuraturze przez błędną wykładnię polegającą na całkowitym pominięciu tego, że z przepisów tych wynika obowiązek uwzględnienia przy ocenie zasadności

wniosku o przeniesienie w stan spoczynku okoliczności choroby uniemożliwiającej wykonywanie służby przez okres roku, w szczególności w aspekcie rodzaju choroby i związanych z tym prognoz na przyszłość oraz pominięcie usprawiedliwionego interesu prokuratora, podczas gdy obowiązek wzięcia pod uwagę tych czynników wynika z treści przytoczonych przepisów; 3) naruszenie przepisów postępowania w postaci stosowanego *per analogiam* art. 278 § 1 k.p.c. polegające na nieprzeprowadzeniu przez Prokuratora Generalnego dowodu z opinii biegłego psychiatry na okoliczność obecnego stanu zdrowia skarżącej i perspektyw jego zmiany w przyszłości, a także zdolności skarżącej do pełnienia służby prokuratorskiej w obecnym i prognozowanym w przyszłości stanie jej zdrowia; 4) naruszenie art. 71 § 1 pusp w zw. z art. 127 § 1 Prawa o prokuraturze przez ich niezastosowanie, podczas gdy w realiach sprawy istniały podstawy do ich zastosowania.

W odpowiedzi na skargę skarżącej Prokurator Generalny pismem z 29 sierpnia 2017 r. wniósł o jej oddalenie wobec braku uzasadnionych podstaw.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Odwołanie jest zasadne, ponieważ zaskarżona decyzja pozbawiona jest jakiegokolwiek uzasadnienia, które odnosiłoby się do przesłanek zastosowania art. 71 § 1 pusp w związku z art. 127 § 1 Prawa o prokuraturze.

Zgodnie z powołanymi przepisami, prokurator może być przeniesiony w stan spoczynku, na wniosek przełożonego, jeżeli z powodu choroby lub płatnego urlopu dla poratowania zdrowia nie pełnił służby przez okres roku. W dotychczasowym orzecznictwie jednolicie przyjmuje się, że decyzja o przeniesieniu w stan spoczynku pozostawiona została swobodnemu uznaniu powołanego do tego organu. Dlatego sam fakt niepełnienia służby przez rok nie stanowi obligatoryjnej podstawy do zastosowania dyspozycji tej normy. Jednakże, skorzystanie z uznaniowej kompetencji w kwestii podjęcia stosownej decyzji przez Prokuratora Generalnego o przeniesieniu prokuratora w stan spoczynku na powołanej wyżej podstawie nie może nosić znamion dowolności (arbitralności). Rozstrzygnięcie w tym przedmiocie powinno być podjęte przy uwzględnieniu zarówno interesu publicznego (potrzeby

prokuratury) jak i słusznego interesu prokuratora (por. uzasadnienia wyroków Sądu Najwyższego: z dnia 5 listopada 2015 r., III PO 9/15, LEX nr 1932144 i z dnia 12 kwietnia 2011 r., III KRS 2/11, OSNP 2012 nr 13-14, poz. 183). Uczynienie zadość tym wymogom wymaga: 1) poczynienia stosownych ustaleń, w oparciu o dokumentację medyczną; 2) dokonania oceny zgromadzonych na użytek tych ustaleń dowodów; 3) odniesienia wyników tych ustaleń do przesłanki interesu publicznego oraz interesu prokuratora.

Uzasadnienie decyzji Prokuratora Generalnego wydawanej na podstawie powołanych powyżej przepisów musi zawierać odpowiednie ustalenia faktyczne oraz prezentować motywy, którymi kierował się Prokurator Generalny, odmawiając przeniesienia w stan spoczynku prokuratora niepełniącego służby przez okres roku z powodu choroby. W niniejszej sprawie wymóg ten nie został spełniony choćby w minimalnym stopniu. W uzasadnieniu zaskarżonej decyzji brak jest jakiegokolwiek wzmianki w tych kwestiach. Oznacza to, że motywy odmowy wydania decyzji, o której mowa w art. 127 § 1 Prawa o prokuraturze w związku z art. 71 § 1 pusp, nie są znane i nie poddają się ocenie Sądu Najwyższego.

Odwołanie się w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji do decyzji lekarza orzecznika ZUS z 11 kwietnia 2017 r., zgodnie z którą skarżąca nie jest trwale niezdolna do pracy w charakterze prokuratora, a także do decyzji Komisji Lekarskiej ZUS z 18 maja 2017 r., nie nawiązuje w żaden sposób do przesłanek zastosowania art. 71 § 1 pusp.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.